

Muzyka akordeonowa

Do przeszłości należą czasy, kiedy akordeon kojarzono z pośledniejszymi gatunkami muzyki, najczęściej muzyką „do kotleta”, a w najlepszym razie - rozrywkową. Kiedy przed półwieczem (1955) Czesław Grudziński skomponował *Sonatinę na akordeon solo*, rozpoczęła się w Polsce nowa epoka tego instrumentu. Profesor **Zbigniew Koźlik**, solista ostatniego recitalu akordeonowego w Akademii Muzycznej (24 V), w jednym ze swych artykułów[1] podliczając twórczość akordeonową podał ciekawe dane: o ile do roku 1970 w Polsce powstało 28 kompozycji z akordeonem, to w 1990 było ich już 321 (!)

Dzisiaj najpoważniejsi twórcy komponują prawdziwe arcydzieła na akordeon solo lub z jego udziałem. W Polsce najbardziej rozszerzył repertuar akordeonowy zmarły (1990) w wieku chopinowskim (39 lat) Andrzej Krzanowski, kompozytor, akordeonista i pedagog, twórca m.in. *7 Ksiąg na akordeon*, w których rozwijał wszechstronnie jego brzmieniowe i techniczno-wirtuozowskie możliwości. Starszy od niego Zbigniew Bargielski nie był akordeonistą, ale skomponował wiele bardzo interesujących dzieł z udziałem akordeonu. Właśnie dwa jego utwory – *Tango na akordeon solo* (2000) i *Tango na kwartet instrumentalny* (2001) obramowywały recital Zbigniewa Koźlika. Nie muszę dodawać, że te właśnie utwory najbardziej porwały młodzieżową tego wieczora widownię. Ostatnie *Tango* wykonawcy zmuszeni byli bisować.

Z tymi tanecznymi utworami muzyki *par excellence* współczesnej harmonizowały inne; najpierw Francisa Poulenca *Mouvements perpetuels na akordeon solo* (1919), następnie *Róża wiatrów na akordeon i gitarę* (1994) Jacka Rabińskiego i wreszcie kulminacja wieczoru - fantastycznie barwne, zaskakujące sonorystycznymi efektami – Arne Nordhaima (najwybitniejszy kompozytor norweski XX wieku) *Dinozaury na akordeon i taśmę* (1970).

Zbigniew Koźlik zaprosił do udziału w swym recitalu gitarzystę Krzysztofa Celińskiego, kolegów z Akademii; Włodzimierza Promińskiego (I skrzypka Kwartetu Camerata), Leszka Kota (fortepian), Dziekana Leszka Sokołowskiego (fortepan) i Trio Sarakina (Jacek Grekow – akordeon, Jan Mlejnek – klarnet i Mateusz Bielski – kontrabas). Ich folkowo-bałkański repertuar dobrze harmonizował ze zbliżającymi się wakacjami. Był to bowiem ostatni koncert bardzo udanego sezonu w Akademii.

[1] Zbigniew Koźlik - *Środki wyrazu a problemy wykonawcze w twórczości akordeonowej Zbigniewa Bargielskiego*

„Zeszyty Naukowe Filii AMFC” nr 4 (2004), s. 68.

